

Brontosauři Olympiáda očima Chudáka Sviště

(závěrečná zpráva)

Tým Chudáka Sviště během olympijského víkendu podpořili: 4 z 5 organizátorů ZČ HB Chudák Svišť, jmenovitě Janka, Kuba, Pajas a Jarda, a jelikož nemá Chudák Svišť žádné své členy, byly jsme nuceni doplnit tým kamarády, kteří ale většinou nemohli celý víkend i tak jim patří dík. Byly to Majoránka, Vladka, Helča, Pavel a Standa.

Olympiáda byla tradičně druhý víkend v květnu a konala se také tradičně v Brně v Zamilovaném hájku. Netradičně se ovšem změnil organizátor olympiády, kterým byl letos základní článek Zvonek, po dlouhých letech vystřídavši článek Orchis. Na kvalitě se to nijak výrazně neprojevilo, změna byla znát jen v přeházení pořadí disciplín a to tím směrem, že nejnamáhavější běhací disciplíny byly dány až na neděli, tedy štafetový běh a freesbee.

A výrazná změna byla v hojnosti a kvalitě jídla, tím správným směrem.

Program olympiády: pátek - slavnostní zahájení
sobota - ringo, volejbal, štafeta plavání, pantomima
neděle - štafeta běh, freesbee, přeskok přes lano(nestihlo se)

Olympiáda začala v sobotu ráno ringem, kde Chudák Svišť ze tří nasazených dvojic ve skupinách uhrál pouze jedno vítězství a postup ze skupiny byl v nedohlednu. Ringo jako každý rok bývá velice kontroverzní a letos tomu bylo ještě dvakrát tolik, neboť organizátoři povolili téměř jakýkoli hod, či spíše úder, který splňoval podmínku že neletí kolmo a nepřetočí se o 180 stupňů. Rozhodčí si tím značně ulehčili práci, ale hra se tím stala velice tvrdou a na brontosauři poměry velice agresivní, jak mi říkáme „na krev“. Týmy měli tolik dvojic kolik holek, maximum bylo čtyři dvojice. V této disciplíně se Chudák Svišť jen zúčastnil, uhrál jedno vítězství ve skupině, tuším že dvojice Majoránka, Pavel.

Druhou disciplínou dne byl volejbal. Bez větších ambicí, ale s chutí si zahrát jsme vstoupili do skupiny vítězným zápasem, a nálada šla rychle nahoru. Náš cíl vyhrát alespoň jeden zápas tím byl splněn a tak jsme hráli opravdu už jen pro radost. Bylo vidět, že tým Chudáka Sviště se hrou baví, tak jak to má na olympiádě být, ale bohužel tento jev bylo možno vidět jen velice zřídka u ostatních týmu. Jako nejpovedenější, a zároveň nejlepší a nejvyrovnanější zápas který jsme na olympiádě svedli, byl druhý volejbalový proti týmu Fialková Krajta (Slunovrat). Tento zápas opravdu vstoupí do dějin Chudáka Sviště jako rozhodující moment Olympiády 2007. Kdyby tento zápas Chudák Svišť vyhrál, postoupil by ze skupiny do semifinále, jak se později ukázalo, a to by byl opravdu historický moment (Jardovi by se splnil sen hrát volejbal na olympiádě v tělocvičně).

K samotnému zápasu: začnu až na konci prvního setu za stavu 14:9 pro Chudáka Sviště, v tu chvíli se zdál set být jasně vyhraný, ale ejhle Krajta zabojovala, dravé mládí se ukázalo, a Krajta dokázala otočit na 16:14 a set vyhrát. Druhý set si pohlídal Chudák Svišť a tak bylo vyrovnáno na sety 1:1 a hrál se rozhodující. Ve třetím setu měl první meč-bol za stavu 14:13 tým Krajty, ale Chudák Svišť dokázal otočit na 14:15 a meč-bol byl na straně Chudáka Sviště, Krajta odvrátila. Po dalším míči byl stav 16:15 pro Chudáka Sviště a tedy již druhý meč-bol pro tento tým, ani na podruhé se nepodařilo proměnit tuto šanci, a set a tím i zápas vyhrát, a tak se hrálo dále. Krajta nechtěla prohrát a tak zabojovala a otočila na 17:16 a tím získala meč-bol, již svůj druhý v zápase, celkově v zápase čtvrtý, a ten už proměnila. Set skončil 18:16 pro Krajtou a celý zápas 2:1 na sety. Chudák Svišť po tuhém boji prohrál, ale byl to pravý olympijský boj do posledního balonů. Ve skupině skončil Chudák Svišť na třetím místě a tak hrál zápas o celkové páté místo, který nakonec vyhrál celkem hladce a skončil ve volejbale na pěkném a nečekaném pátém místě.

Další disciplína se odehrála na místním plaveckém bazénu, kde měl Chudák Svišť velké ambice, neb náš dobrý kamarád Standa svého času na základní škole plaval závodně, a tak jsme měli jistotu vynikajícího finišmena, což se nakonec potvrdilo a co více ukázalo se, že Standa je i výborný hecér. Na pořadu byla štafeta 5 krát 50m volným způsobem, minimálně dvě holky museli plavat, naštěstí jsme měli tři a mohli jsme si vybrat. V rozplavbě jsme doplávali o 20 setin sekundy třetí, přímo postupovali dva z každé z obou rozplav plus dva na čas, celkem tedy šest týmu do finále. Byly jsme docela klidní neboť díky Standovi jsme měli dobrý čas, a tak jsme se připravovali na finále. Klíčové se ukázal fakt, že po rozplavbě byla Marie docela vyčerpaná a tak jsem ji museli vyměnit za Vladku, a ta k našemu úžasu zaplavala velice dobře, čímž hodně pomohla k vítězství v této disciplíně. Zdrcující finiš Standy už byl jen tak pro formu a tak jsme se mohli těšit z naší první zlaté olympijské medaile, úžasný pocit. Slíbený zmrzlinový pohár pro každého za vítězství, byl určitě dobrou motivací.

Večer byla čtvrtá disciplína dne a to Pantomima. Tato disciplína byla zbrusu nová a tak nikdo nevěděl co od ni čekat. Pravidla zněla jasně, během 5 minut uhodnout 7 slov předváděných pantomimicky. Týmy si mohli ještě vybrat z obtížnosti slov a to z nejllehčích bodovaných za tři body, středně těžkých bodovaných za čtyři nebo těžkých bodovaných za pět. Drtivá většina týmu si vzala nejtěžší pětibodová slova, jen Chudák Svišť, na to šel s klídkem a rozvahou, zlata střední cesta a vzal si všechna čtyřbodová slova. Předvádění zvláště pětibodových slov nešlo týmům tak lehce jak předpokládali, a tak se nejednou stalo, že týmy neuhodli všech sedm. Za to Chudák Svišť na to vlítl, a za 3 minuty, bylo vymalováno a vše uhodnuto, celkem tedy 7 krát čtyři body, tj. 28 bodů doma. Bohužel organizátoři nechávali výkony bez komentářů a ani po předvedení všech slov neřekli celkové body. Výsledek jsme se dověděli až druhý den při vyhlášení celkových olympijských výsledků a k našemu překvapením nám nebylo jedno slovo uznáno, do teď nevíme které neboť žádné vysvětlení jsme nedostali, a tak jsme přišli o čtyři body, což znamenalo až páté místo v pantomimě, místo druhého, škoda a organizátorům píšeme malé mínus za nejasnost situace. Některé týmy, které to berou až příliš vážně by mohli namítat, že za tím bylo loby jiného týmu, ale to nás rozhodně ani nenapadlo, jen nás mrzí, že nebýt Jardy, který se šel po vyhlášení jen tak zeptat jak to že jsme byly až pátí, bychom se nikdy vlastně nedozvěděli že nám něco organizátoři neuznali, a to by se stávat asi nemělo, škoda.

Den skončil a mi si šli dát jednu hru Bohnanzy neboli Fazole, taková pěkná ukecávací stolní karetní hra a k tomu jsme koštovali domácí rýžové saké, které přivezl Pavel, což byl velice dobrý počin, patří mu dík. Chvilími nás se zaujetím pozorovalo pár lidí jak hrajeme, ale posléze odešli. Nakonec se u nás zastavila Janča z týmu Fialova Krajta (Slunovrat), pěkně jsme si pokecali, někteří z nás dlouho do noci, a Chudák Svišť tak navázal zase jedno nové přátelství, tentokrát se Slunovratem, snad vydrží.

Druhý den ráno, hned po snídani byl na pořadu běh-štafeta. Pravda po snídani to nebylo ono, ale podmínky byly pro všechny stejné. Naše ambice v této disciplíně nebyly taky zrovna malé a když jsme v noci zjistili od nových přátel ze Slunovratu, že jsou loňští vítězové a letos jsou oslabeni, tak se stal běh výzvou. V rozběhu to pro nás nevypadalo zase tak růžově, nejspíš se všichni naši běžci šetřili na finále, a tak jsme se pohybovali někde na třetím místě po třech běžcích, což ještě neznamenalo že nepostoupíme, ale ani jistota postupu to nebyla. Klíč postupu byl stejný jako u plavání, nejlepší dva z každého rozběhu plus dva nejlepší na čas, dohromady šest týmu do finále. Přiznám se běžel sem čtvrtý a když sem viděl jak se všichni tak trochu šetří a že by nám mohl uniknout postup, tak sem do toho šel po hlavě, nasadil takřka sprinterské tempo a nakonec oba dva soupeře přede mnou dohnal, po mě běžící Helča se snaže dostala na první místo a Standa v závěru už opět šetřil síly. Postup z prvního místa a pár ušetřených sil, byla dobrá devíza před finále. Finále jsme dobře rozběhli, Pavel i Janka se rozhodně neměli za co stydět, já osobně bych nechtěl být na jejich pozici a rozbíhat závod, a pak hlavně Pajas, který běžel jako třetí z nás a v rozběhu se trošičku šetřil, do toho ve finále dal všechno a tak jsme stáhli malou ztrátu, sice jsme se pohybovali pořád na třetí příčce, ale čtvrtý běžec Jarda také neztratil, spíše mírně snížil náskok prvního, a když druhý z vedoucí dvojce se propadl hluboko do pole, byly jsme již druzí. Pátá běžela Helča a bylo znát že má natrénováno, ve druhé zatáčce před cílem si naplánovala útok na vedoucí příčku a předávala Standovi jako první. Standa běžel taky dobře, udržoval náskok a šetřil se na případný závěrečný sprint. Dopadlo to dobře, první místo udržel a mi měli druhé zlato v kapse, nádhera. To se bude příští rok obhajovat těžce, ale pokusíme se.

Přesun do hájku na freesbee nám dal patřičně zabrat. Dorazili jsme mezi posledními ale to se na správné vítěze přece sluší, únava byla velká, zlatý běh je zlatý běh.

Skupina na freesbee nás moc nepotěšila, jevila se jako velice vyrovnaná a těžká. Orchis loňští semifinalisté, Peťa nedošel, loňští finalisté s profi hráčem Tugim, PPM, což byly Lukováci kteří loni mile překvapili, hodně dobrý černý kůň, a Fialové Krajty, dravé mládí. No řeknu vám, cíl byl jasný, jedno vítězství. Měli jsme velké štěstí, že první zápas jsme hráli s nerozehranými PPM a vyhráli 3:1, což příkládám pouze tomu, že jsme do zápasu šli s chutí a dřív se dostali do tempa. Nutno podotknout, že černý kůň PPM potvrdil, že umí, a ve zbývajících zápasech nejdříve remizoval s Krajtou a pak porazil překvapivě vysoko Orchis. Jistý suverén této skupiny Peťa nedošel si šel jasně za postupem z prvního místa, nám se podařilo sním uhrát nejtěsnější výsledek ze všech ve skupině a to jen 5:1. Nečekaná ale zasloužená výhra PPM nad Orchisem zamotala skupinou a dala šanci postoupit téměř každému, a tak měl rozhodnout poslední zápas ve skupině proti Fialové Krajtě. Před tímto zápasem bylo jasné, že kdo vyhraje postoupí, při remíze by to bylo velice zamotané a vrátili by se do hry PPM i Orchis, neboť by všichni měli po třech bodech, jak sem říkal velice vyrovnaná skupina. Rozhodující zápas s Krajtou se nám povedl, nejprve jsme vedli 2:0, pak 3:1, 4:1 a nakonec tuším 4:2. Veliká radost z postupu do semifinále, další historický a nečekaný úspěch. V semifinále jsem narazili na vítěze druhé skupiny, tým Šťouchané brambory. Před zápasem jsme to brali, jako tak půjdeme si zahrát, dokonce jeden z našich velice

platných hráčů seděl pouze na střídačce, ale jak zápas ukázal druhá skupina nebyla vůbec tak silná jak se zdálo a byl to poměrně nečekaně vyrovnaný zápas. Chudák Svišť sice v poločase prohrával 2:0, ale to byl velice přijatelný výsledek. Na druhý poločas do zápasu naskočil Jarda, a hned byl u první branky Chudáka Sviště, stav 2:1 pro Šťouchané. To soupeř nesl velice těžce, ba dokonce začal mít strach o vítězství a v takovou vypjatou chvíli se to musí na něco svést, no a nejlepší bylo Jardovo žluté tričko. Po chvílce dohadů o sundání trika, kdy Jarda byl proti, mimochodem ani v jedné z žádostí ze strany Šťouchaných nepadlo magické slůvko prosím, to až vlastní hráči pak téměř prosili na kolenou aby si Jarda to triko sundal, načež Jarda odešel střídat, ale to bylo až před prodloužením. Ano správně Chudík Svišť vyrovnal, a opět u toho byl Jarda, takže nová vlna nevole na žluté tričko, místo uznání, za pěknou branku. A co víc vyslechli jsme i pár urážek, jako například: No jasný, jsou to Ostraváci (s patřičným pohrdáním). Do prodloužení nechtěli dokonce ani Šťouchané nastoupit asi ze strachu, že by jim někdo ve žlutém triku mohl dát i třetí branku, absurdní. Jak jsem řekl do prodloužení už Jarda nenastoupil a tak po tří minutovém náporu, Šťouchané nakonec vítěznou branku dali, postoupili a uklidnili se.. Nicméně musím říci, že takové chování bylo velice agresivní a tvrdé. V poslední řadě ani rozhodčí zápasu nepomohl, ani v jedné sporné situaci nedokázal jasně rozhodnout, třeba u sporné situace obrany na jeden metr, kdy nám tým Šťouchaných tvrdil, že nic takového v pravidlech není a rozhodčí jen pokyvoval, pozápase jsem se ujistil nahlédnutím do pravidel, že to tam je a že jsme byly v právu. Mimochodem, během hry nešla na Jardu ve žlutém triku ani jedna přihrávka soupeře, jako že by soupeře žluté triko zmátlo, můžeme tedy s klidným srdcem konstatovat že žluté triko nemělo na hru žádný negativní dopad, bylo to jen nervové zhroucení soupeře pod tlakem, chápeme a promíjíme, všichni jsme jen lidi. Boj o třetí místo byl nečekaný, neboť tým Peťa nedošel s Tugim v sestavě překvapivě prohrál své semifinále s Mejdly, opět tomu velice pomohl rozhodčí, když úspěšně přehlížel držení a fauly většinou Pavouka na Radima, sprintera týmu Peťa nedošel. Ve skupině jsme hráli s Peťou 5:1 tak náš cíl v boji o třetí místo byl výsledek 4:1, což se sice nepovedlo, ale když pomineme nacvičenou souhru Tugi s půlky hází super hod a Radim běží, kterou předvedli úspěšně celkem čtyřikrát, tedy 4:0, tak by se dal zápas brát že skončil na branky ze hry 1:1, tedy celkem opět 5:1. Když příští rok vymyslíme, jak tuto vynikající souhru eliminovat, tak to bude možná i hratelný soupeř. Ve freesbee jsme tedy skončili celkově čtvrtí a šlo se na vyhlášení celkových olympijských výsledků.

Přikládám ještě náznak vyrovnanosti skupiny na freesbee

Fialova Krajta	remíza PPM, remíza Orchis, prohra Chudák Svišť = celkem 2 body, 5.místo
Orchis	výhra Chudák Svišť, remíza Krajta, prohra PPM = celkem 3 body, 4.místo
Chudák Svišť	výhra PPM, výhra Krajta, prohra Orchis = celkem 4 body, 2. místo
PPM	výhra Orchis, remiza Krajta, prohra Chudák Svišť = celkem 3 body, 3.místo

Tabulka jak celá olympiáda dopadla, nádherné třetí místo CHUDAK SVIST

1.	Mejdla	41,5
2.	Orchis	33,5
3.	Chudák svišť	31,5
4.	Hadařovi koňópci	23,5
5.	Peťa nedošel	19
6.	Šťouchaný brambory	18,5
7.-8.	Fialová krajta	17
7.-8.	Svízel přítula	17
9.	Pára nad hrncem	16,5
10.	Pekelně pomalá morčata	4

Poděkování patří všem zúčastněným, příští rok zase AHOJ :-)